Ludas Matyi

V. évfolyam. 36. szám

1949 szeptember

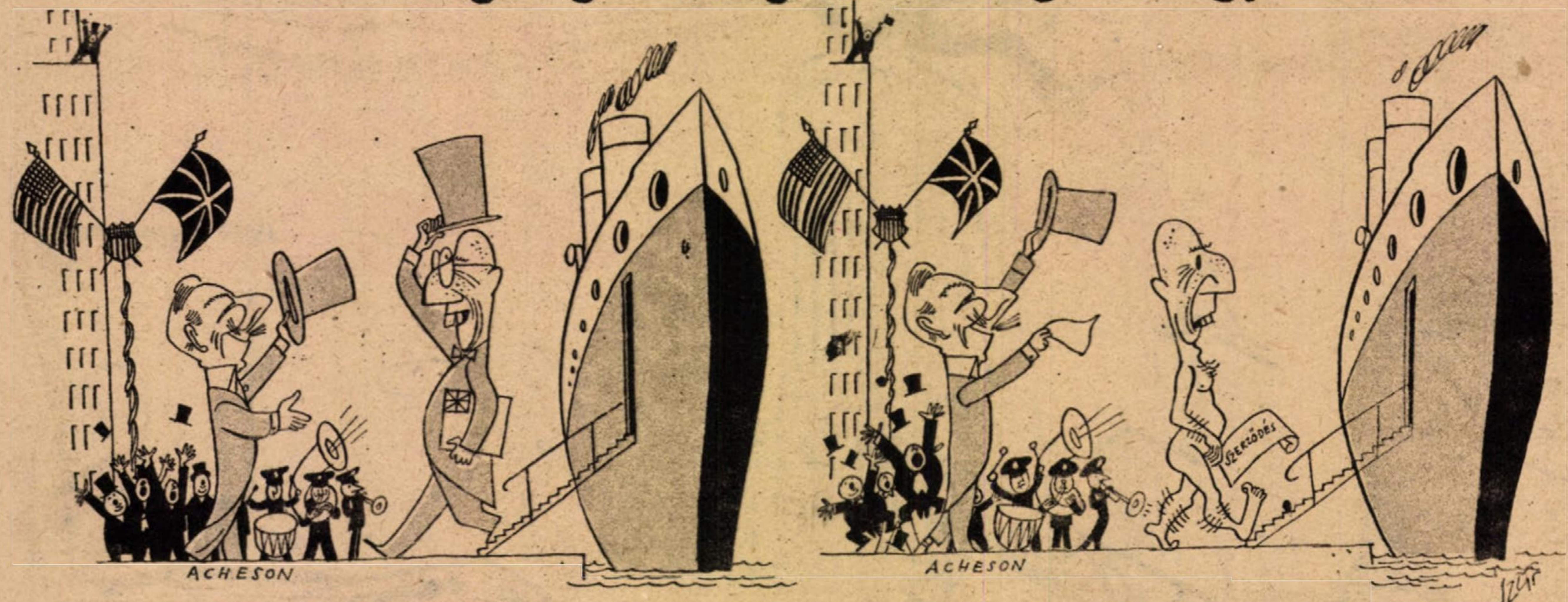
70 fillér

Hazatérés a VIT-ről

— Öregem! Miért a fejemet vizsgálja? Miért nem a böröndjeimet?

— Mert a veszedelmes dolgokat a fejében hozta haza!

Amerikai-angol gazdasági szövetségről tárgyalnak

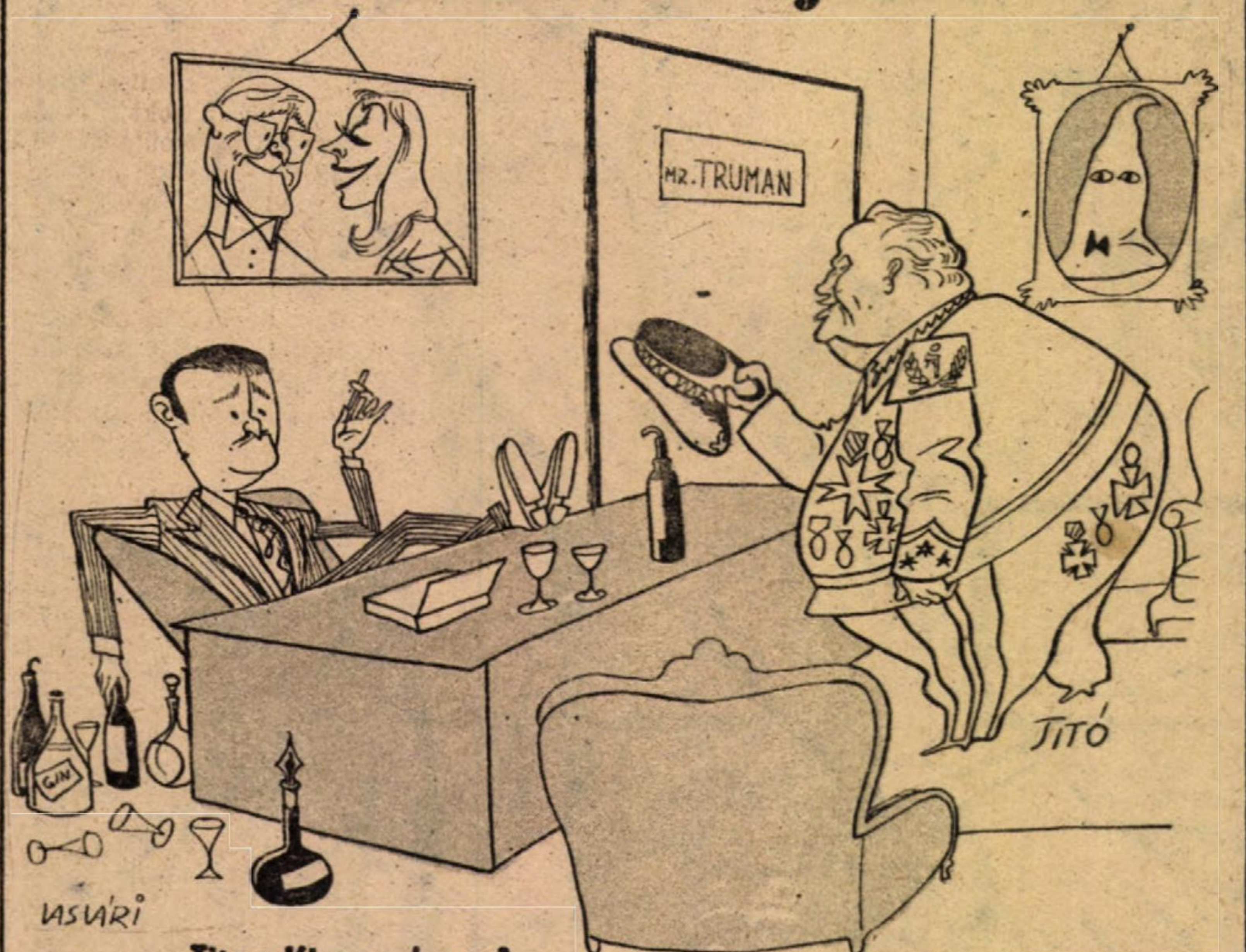
Az angol küldött megérkezése Newyorkba — Az angol küldött távozása Newyorkból

Meglepetés a visegrádi várban

— Maguk a nápolyi követek? Hol a csudába voltak ennyi ideig?

Truman előszobájában

Tito: Ki van benn?
Titkár: Csangkajsek.
Tito: Ajjaj, akkor az öreg ma egész nap zabos lesz.

Amerika bezáratja a francia gyárakat

Munkás: Szeretnék bemenni a gyárba, mert otthfelejtettem a táskámat . . .
Rendőr: Nana, maga ravasz kommunista! Maga dolgozni akar!

Angol tíú, magyar kifli

Sok kedves dolgot hallottam a most lezajlott nagy Ifjúsági Világtalálkozóval kapcsolatban, de ez a história talán egyike a legkedvesebbeknek. Tudjuk, hogy az imperialisták rágalomfüggönnyel veszik körül Magyarországot és az a nagyétkű angol fiatal, akiknél otthon Angliában jegybőség és áruhiány van, egész úton arról beszélt társaival: vajjon mit és mennyit fognak enni kapni a magyar vendégségben!

És amikor megérkezett — nemcsak ő — valamenynyien csodálkoztak, hogy jegy nélkül ehetnek hófehér kenyeret, hogy mindennap kétszer is hússal vendégeljük meg őket!

A nagyétkű angol megette a bő menüt, amit a delegációk számára szolgáltak fel, mégis az egyik nap azt mondta kisérőjének, hogy szeretne egy délelőtt beülni egy vendéglőbe.

Budára vitte az angolt egy tolmács, ahol zónapörköltet és hozzá sóskiflit rendeltek. Az angolnak nagyon izlett a ropogós sóskifli és miután elfogyasztott egy tucatot, ráadásul megevett még ötöt. Még evett volna, de restelte már magát . . . Később a tolmács intett a fizetőnek, mire az angol hirtelen így szólt:

— Te, én tizenhét kiflit ettem, szégyelek ennyit bemondani . . .

Míg a fizető jött, kicsit tanácskoztak.

— Mondjunk kevesebbet és adj olyan borravalót, hogy a főpincér még se károsodjék . . . — ajánlotta a tolmács.

— Well — szólt az angol — akkor hát mondd meg a főpincérnek, hogy volt egy ilyen pörköltem, egy pohár söröm és... mondjuk, volt . . . mondjuk . . . tizenhat kifli . . .

B. B.

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ

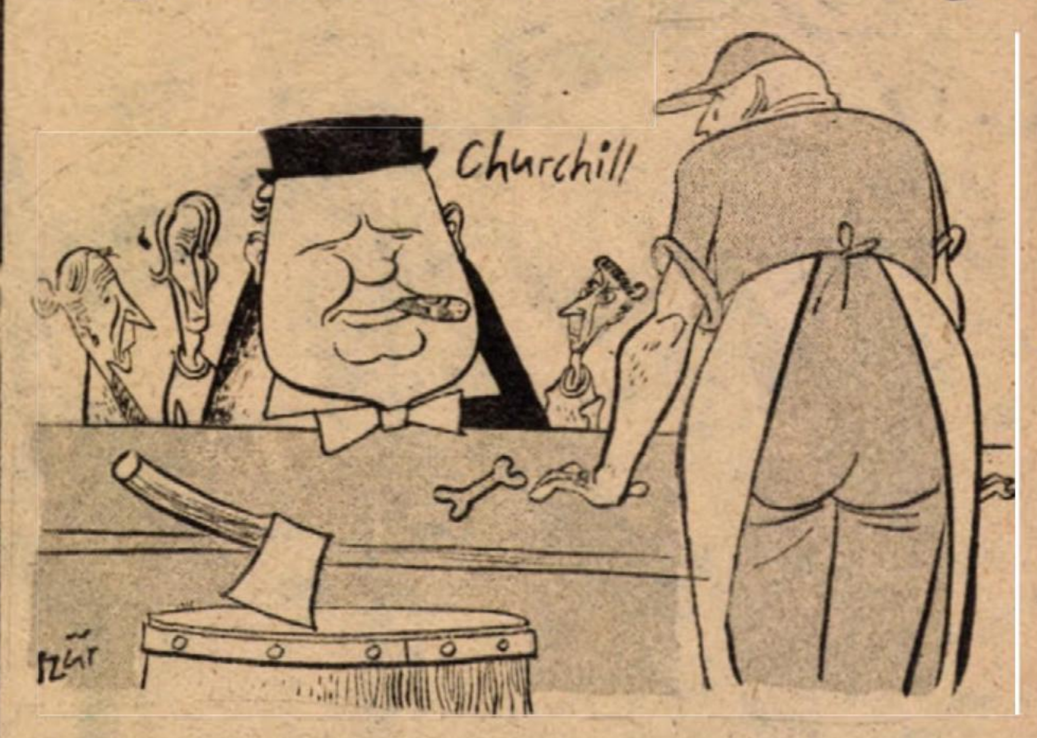
Lapkiadótulajdonos. SZABADSÁG lapkiadóvállalat.
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel., 139—150 és 138—382.
Nyomatott a Budapesti Szikra Nyomda NV. offset-körforgógépein. V., Honvéd-u. 10.
Felelős nyomdavezető: Radnóti Károly.

Newyorki gondok

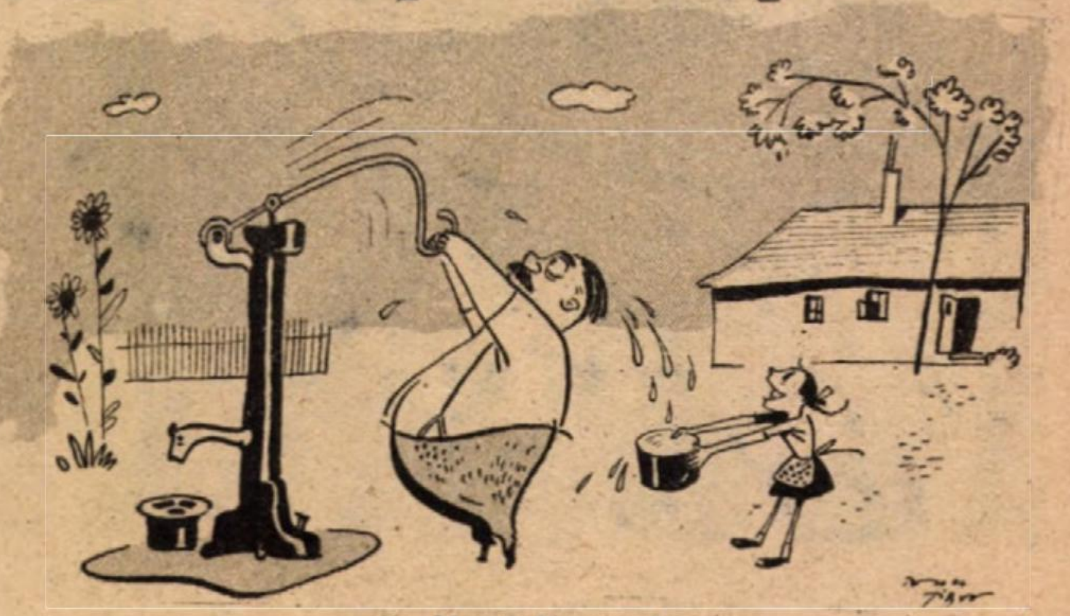
— Húszmillió munkanélküli van. Ebben a számban mi is benne vagyunk?
— Nem. Minket mint munkakerülő kommunistákat tart nyilván a Hearst-sajtó.

Angliában leszállították a zsír-adagot

Churchill: Engem a zsír nem érdekel. Azt mondja meg, mennyi a hájjejadag?

A csökönyös szivattyus-kút

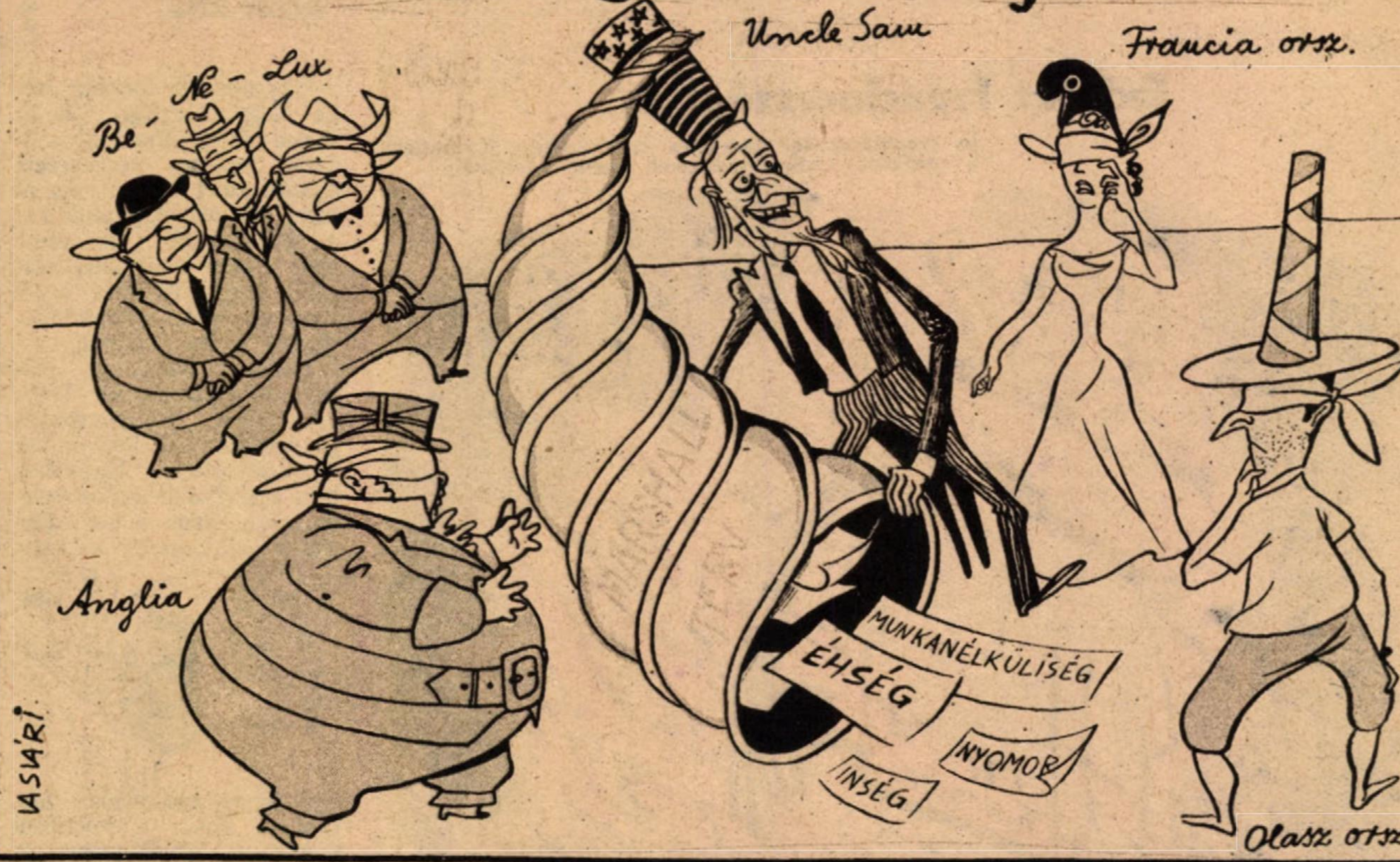
— Megtelt, apu!

Ápolónő-tanfolyam a MNDSZ-ben

— Mi történt veled, anyukám?
— Semmi. Délután lesz a vizsgám, gondoltam kicsit gyakorlom magamat magamon.

Az amerikai bőségszarú

Részletes tudósítás Hjalmar Schacht 116. tárgyalásáról

Mint ismeretes, Hjalmar Schacht ügyében most tartották a nyolcadik tárgyalást. Néhányszor megállapították róla, hogy náci, néhányszor megállapították róla, hogy nem náci. A végén már azt se tudta a sok megállapítástól, hogy fiú-e vagy lány, olyannyira, hogy a tényállás tisztázására hetvenötéves fejjel kénytelen volt elvenni egy huszonnégyéves lányt, aki nyilván nem azt kérdezi tőle, hogy náci-e vagy nem és akivel a lapok tudósításai szerint ennek ellenére boldog házaséletet él.

Megelőzve a napi lapokat és az eseményeket is, alább számolunk be Schacht 116. tárgyalásáról.

Elnök: Neve?

Schacht: Hagyjon békében elnök úr, hiszen már jobban tudja, mint én magam; maga hetenkint tárgyal velem, én már viszont kissé szenilis vagyok.

Elnök: Ez igaz. Nem is tudom, hogy miért magázódunk. Azt hiszem, én vagyok az idősebb. Nácinak érzed magad, kérlekalásan?

Schacht: Már négy éve, kérlekalássan.

Elnök: Akkor mit marháskodnak ezek? Miből gondolják, hogy te náci vagy?

Schacht (legyint): Abból, hogy Hitler barátja voltam, gyilkoltattam és pénzeltem a nácikat.

Elnök: Ostobaság. Attól te belül a legjobb demokrata lehettél.

Schacht: Talán voltam is. Ki lát magába, kérlekalássan?

Elnök: Meg méltóztatol engedni még egy keresztkérdést, kérlekalássan?

Schacht: Parancsolj, elnök uram. Mintha otthon volnál.

Elnök: Felelj, büntetőjogi felességed tudatában arról, hogy hogy méltóztatol magadat érezni?

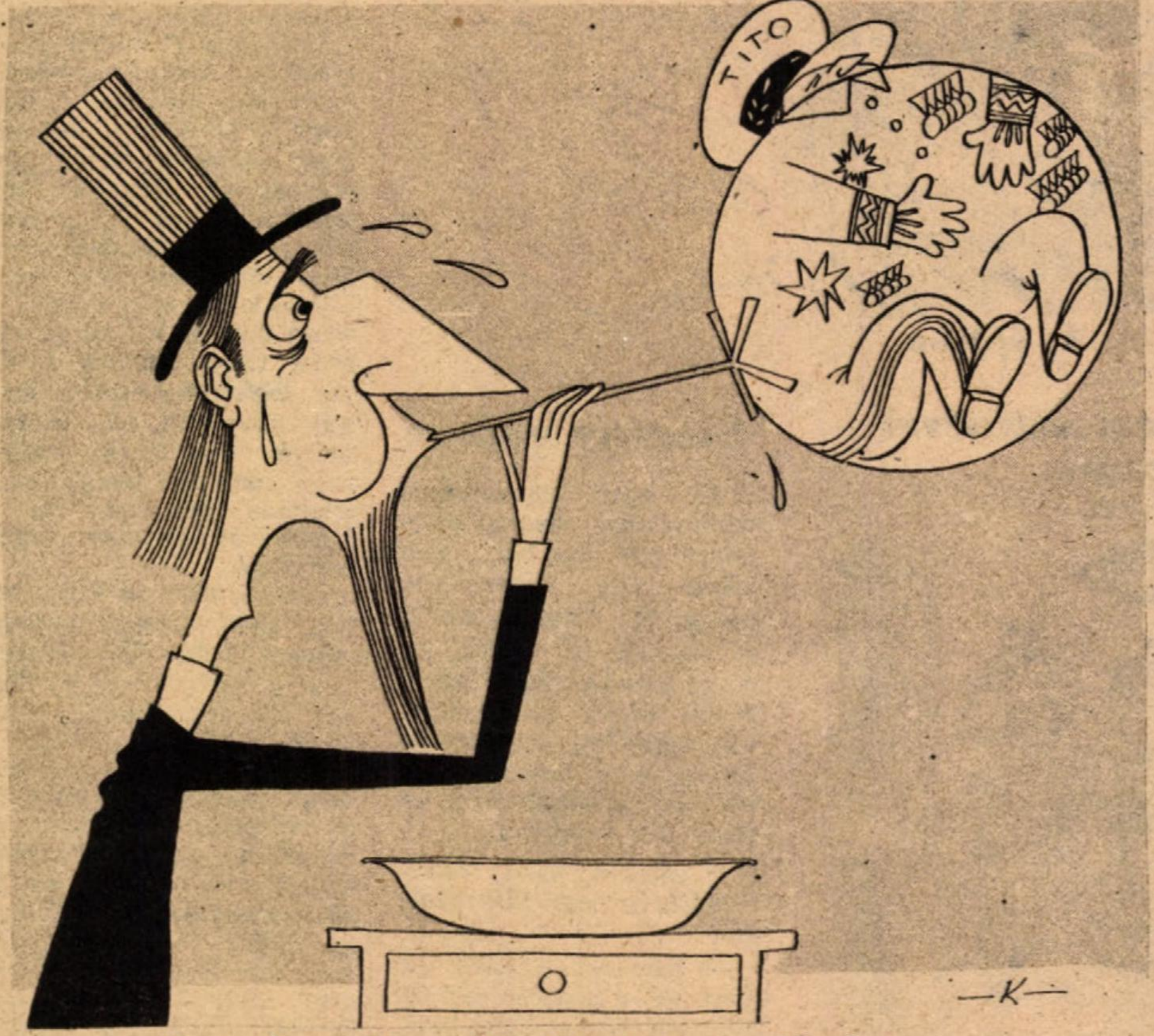
Schacht: Csókollak, elnököm, türhetően. Igazán nincs okom panaszra. (Lekopogja.) Jó cégnek dolgozom.

Elnök (kíváncsian): Milyen cégnek, Hjalmarkám?

Schacht: Herry S. Trúman & Co., azelőttt Adolf Hitler...

A buborék ember

(A „Tartós békéért, népi demokráciáért" egyik cikkében Titót buborék-embernek nevezi.)

Uncle Sam: Megpukkadok, ha megpukkad...

Ingyen tanács

A fukarságáról közismert színész találkozott az utcán orvosismerősével.

— Jó, hogy találkoztunk, kedves doktorkám — mondja a színész —, adjon tanácsot, hogyha az embernek napok óta fáj a feje, szúrása van a hátában és nincs étvágya, mit kell olyankor csinálni?

— Olyankor — feleli az orvos — legcélszerűbb orvost hivatni.

Bécsi vicc

Bécsi fiúk mesélték el ezt a kis viccet:

Egy havas januári napon sétál valaki Bécs egyik utcáján, a sikos járdán elcsúszik és alaposan megüti magát ott, ahol nem fészkel az agy.

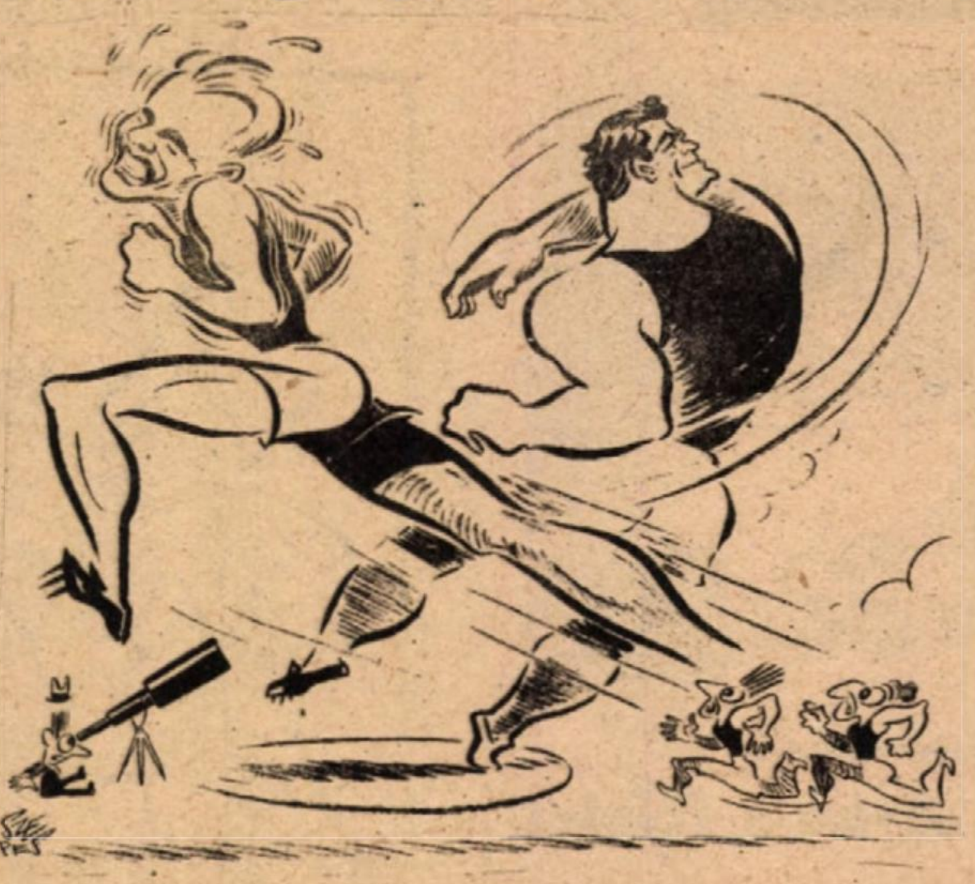
Mikor feltápászkodik, látja, hogy a házmester ott áll a kapuban és elégedetten pipázik.

— Hallja — szól rá mérgesen a mi emberünk —, ez egy disznóság! Én a maga helyében nem állnék itt ilyen nyugodtan, hanem lesöpörném a járdáról a havat és utána felszórnám homokkal, hogy ne csússzon.

A házmester a legnagyobb lelkinyugalommal tovább pipázik és csak a fogai közül mondja:

— Látja, milyen kár magáért. Maga egy kitűnő házmester lenne.

Két világnagyság Budapesten

Zatopek a cseh lokomotív, a világ legjobb hosszútávfutója.

Consolini, az olasz diszkoszvetővilágbajnok.

Egy kis fizika

A felhajtó erő.

Szegény kis fakír

— Apukám, suszterhez kell vinnem a szandálomat. Nem bírok benne járni, mert a szegek kipotyognak belőle...

Golyóstollat kaptam

A golyóstollat, amelyet egy emberöltőben csak egyszer kell megtölteni, amerikai szeretetcsomagban kaptam. Mellette a gyönyörű dobozban részletes, gyári használati utasítás volt. „Betartása végtelenségig meghosszabbítja a toll élettartamát."

A tollat — olvasom — lehetőleg olyan helyen kell tartani, ahol a hőmérséklet 16 fok Celsiusnál nem alacsonyabb és 40 fok Celsiusnál nem magasabb. Első esetben a különleges vegyi anyagból összeállított tinta megdermed és nem folyik ki a csövön, második esetben a festék megolvad és magától kiömlik, ami — mondja a gyári leírás — azért is kellemetlen, mert az okozott foltokat többé nem lehet eltávolítani. Legkiválóbban 16—28 fok Celsius hőmérsékleten ír az amerikai golyóstoll, ha azt 35 fokos szögben tartjuk a kezünkben.

Okos ember minden eshetőségre készen szög- és hőmérőt visz magával és használat előtt meghőméerőzi a golyóstollat, nincs-e hőemelkedése. 41 foknál (például a strandon, napon, vagy délben a Szaharában) hideg borogatást kell alkalmazni, esetleg be kell adni a tollnak egy aszpirint. Télen, amikor nem működik a központi fűtés és a hőmérő 14 fok Celsius alá száll, lehelletünkkel lehet a megdermedt töltetet csorgásra serkenteni. Ha ez sem volna elegendő, meleg lábvíz és egy deci erős konyak élénkíti a vér-, helyesebben a tintakeringést. Célszerű ilyenkor a golyóstollat gyapjutokban tartani.

A toll töltete általában érzékeny a légköri jelenségekre és napfolttevékenység idején sem ír, ami azért jó, mert az ember legalább tudja, mikor van protuberanciás időszak. Ezzel szemben ősszel mérsékelt hőmérsékleten, vagy az Alpokban kiválóan ír a csodálatos toll, ezért lehetőleg ilyenkor használjuk.

Ezekután kipróbáltam a modern írószerszámot. Nem írt. Gáz fölött felmelegítettem. Erre kicsordult belőle egy-két fanyar tintacsepp, de azután mintha elvágták volna. Megsétáltattam a Dunaparton a déli napon, éjszakára jégszekrénybe tettem, de így sem írt. Másnap használati utasítás nélkül egy író ismerősömnek ajándékoztam az örökíró tollat. Nagyon utáltam mind a kettőt. Megbüntettem őket egymással.

Szegedi Emil.

Erdőtűz Franciaországban

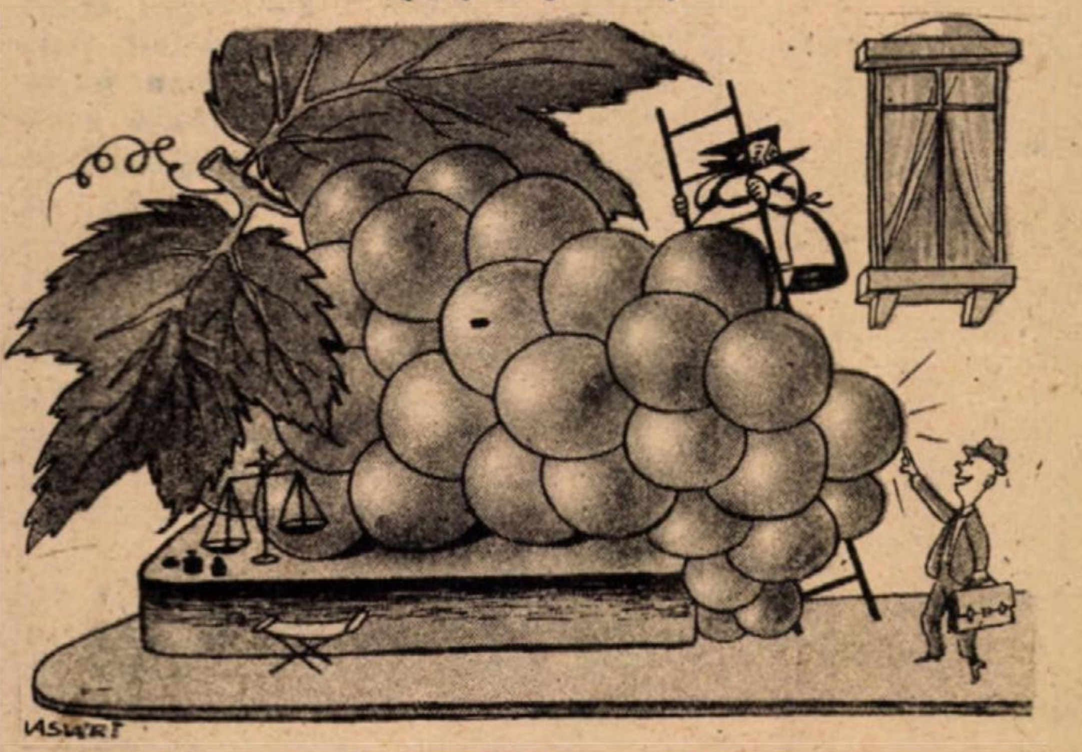
(A franciaországi hatalmas erdőtüzekért Ramadiert, a reakciós hadügyminisztert teszik felelőssé.)

Az új Nero

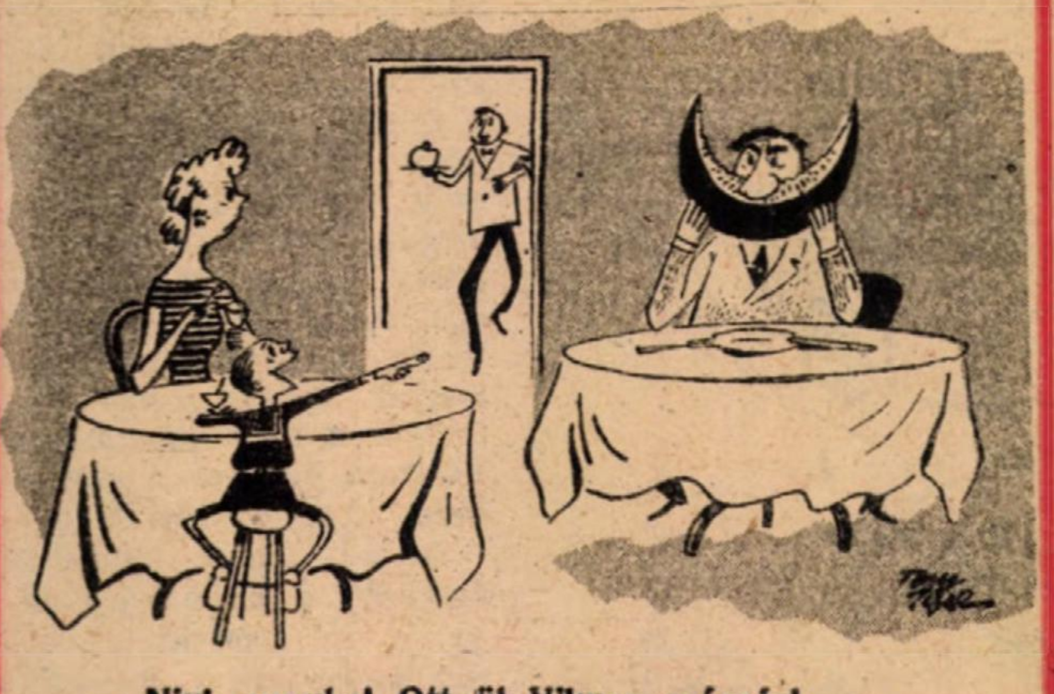
Óriás szőllő termesztésével kísérleteznek

(Kép a jövőből)

— Legyen szíves, ebből a szőlőszemből vágjon le nekem vagy egy félkilót.

Megtévesztő hasonlóság

— Nini, anyuka! Ott ül Vilmos császár!

Amilyen a kérdés, olyan a felelet

— Friss ez a jég?
— Friss, kérem. Még egészen meleg.

Szerény ember

Az egyik ferencvárosi bérkaszárnya udvarán megjelenik egy öreg bácsi, nyakában egy rettenetesen nyekergő, ócska verklivel és legalább 10 percig kínozza a lakók halló idegeit. Mikor végez produkciójával, végigjárja a lakásokat. Az egyik ajtóban megjelenik egy termetes néni és rákiabál a verklisre:

— Hallja, ilyen vacak zenéért én nem adok semmit!

— Kérem, — feleli az öreg — a zenéért nem is számítok fel semmit, csak a csavarásért tessék valamit adni.

Gádor Béla:

TAXIKALAND

Ügyes-bajos dolgaim néha úgy kívánják, hogy taxiba üljek. Ezzel a műfajjal is a Demokrácia ajándékozott meg engem, mert ha jól megszámítom, a felszabadulás után esett meg velem életemben először, hogy teljesen önállóan, egyedül, saját költségemre taxiba ülhettem.

Eleinte elfogódott voltam és gyakorlatlan. Tétován, szinte szégyenkezve somfordáltam a taxihoz és ügyefogyottan bajmolódtam a különféle kallantyukkal, amelyekkel a beavatottak a taxi ajtaját szokták

egy ügyes mozdulattal felrántani. Benn a kocsiban szerényen meghúzódtam a sarokban s miközben cigarettám hamuját a markomba szórtam, hipnotizáltan meredtem a taxiórára, amelynek minden egyes ugrása a szívembe hasított.

Később a gyakorlat átsegített a kezdet nehézségein. Ma már ott tartok, hogy látszatra teljesen olyan vagyok, mint egy szakképzett taxiutas. Már nem vacakolok az ajtóval, sőt azt is elsajátítottam, amit úgy neveznek, hogy „bevágta magát egy taxiba". Benn ülve unott, közömbös arcot vágok, mintha a világ legtermészetesebb dolgát művelném. De lelkem mélyén tudom és érzem, hogy örökké reménytelen dilettáns maradok, aki a lámpalázát sohasem fogja leküzdeni.

Erre vall például az, hogy nem mindegy nekem, milyen taxiba ülök. Szeretem a szép kocsikat. Ha egy újtaxiba ülhetek, mámoros boldogság tölt el.

Fentiekből világosan kiderül, milyen kétségbeejtő lelkiállapotba kerültem a napokban, amikor taxiba kellett ülnöm és a soros autót megpillantottam. Ócska, ütött-kopott tragacs volt, amilyet még soha nem láttam. Noé bárkája lehetett ilyen az egész özönvíz-forgalom lebonyolítása után. Tétovázva álltam meg mellette. Az öreg, pápaszemes soffőr, olyan rozzant, mint a bárkája, készségesen kipattant az ülésről.

— Tessék parancsolni — kompenzálta susogva a fülembe, miközben mozdulatainak fürgeségéből csak úgy bőgött a kisebbségi érzés. Beszálltam, de nem bírtam leplezni csalódásomat:

— El fog ez indulni? — kérdeztem aggódva. A kocsivezető vérigsértve nézett rám pápaszeme mögül:

— Ez, kérem? Különb ez, mint akármelyik kikent, kifent autócska. Olyan motor van ebben, kérem, mint a bivaly.

Rákapcsolt, a bárka hörgött kettőt, utána tüsszentett, majd abbahagyta.

— Új kondenzatura van benne és az nehezen melegszik be — mondta a soffőr magyarázóan. Néhány percig hörgette a motort, miközben én idege-

sen harapdáltam cigarettám végét.

— Az lesz a legjobb, — próbálkoztam — ha beülök egy másik kocsiba. A soffőr egy sebzett vad pillantásával nézett rám, akit a vadászati tilalom idején lőttek meg. A taxi ebben a pillanatban rogyadozva elindult, ami a soffőrből az őszinte elragadtatás rikkantását váltotta ki.

— Olyan ez, kérem, mint egy fiatal csikó!

A csikóval egész a Nagymező-utca sarkáig nem volt baj. Mindössze egy kis idegesítő szuszogás és klappogás volt hallható a motor tájékáról, ami egy ilyen öreg csikónál nem is szokatlan. A klappogás jelentőségét csak akkor ismertem fel igazán, amikor rájöttem, hogy az öreg kocsivezető egyre hangosabban társalog velem a régi autók mindenféle előnyéről, hogy elnyomja a klappogás tébolyító zaját. Amellett arcán a lelki küzdelem merev mosolya volt észlelhető, amely kocsivezetőknél a motor bedöglését közvetlenül meg szokta előzni.

Így lett. A Nagymező-utca és Lovag-utca sarkán az autó nagyot sikított, aztán löttyedten megállt. A soffőr bátorítóan rámmosolygott.

— Egy pillanat — mondta és könnyed mozdulattal kilibbent a kocsiból. Felnyitotta motorházát, belepiszkált, majd végtelen bizalmat sugárzó arccal visszaült és indított.

Csakhogy az autó nem indult. Az öreg kezdte elveszteni magát. Taposott, húzkodott, kiugrott, beugrott, semmi. Kiszálltam a kocsiból:

— Én csak ide megyek a Bajcsy Zsilinszky-út sarkára — mondtam. — Ezt a néhány lépést megteszem gyalog.

— Nem, azt nem engedem — sikoltott kétségbeesetten. — Tessék beülni, máris megyünk.

Kiugrott, beugrott, piszkált, taposott, húzkodott semmi. Az arcáról csorgott a víz, a kabátját már rég ledobta. Könyörgő tekintettel rimánkodott:

— Tessék egy kicsit megtolni, akkor biztosan elindul.

— Elkések, édesapám! Itt van dolgom a sarkon. Hagyjon gyalog odamenni.

Nem tágított. Kiszálltam az autóból és elkezdtem tolni vele együtt. Amikor a

kocsi svungba jött, ő beugrott a kormány mellé, taposott, húzott, stb.

Eltoltam egész a Bajcsy Zsilinszky-út sarkáig, így értünk el a ház elé, ahol dolgom volt.

— Ha megvár, — mondtam kaján gonoszsággal — visszatolom a standig.

Szomorúan nézett rám és mély fájdalommal suttogta:

— Ez még sohase fordult elő vele...

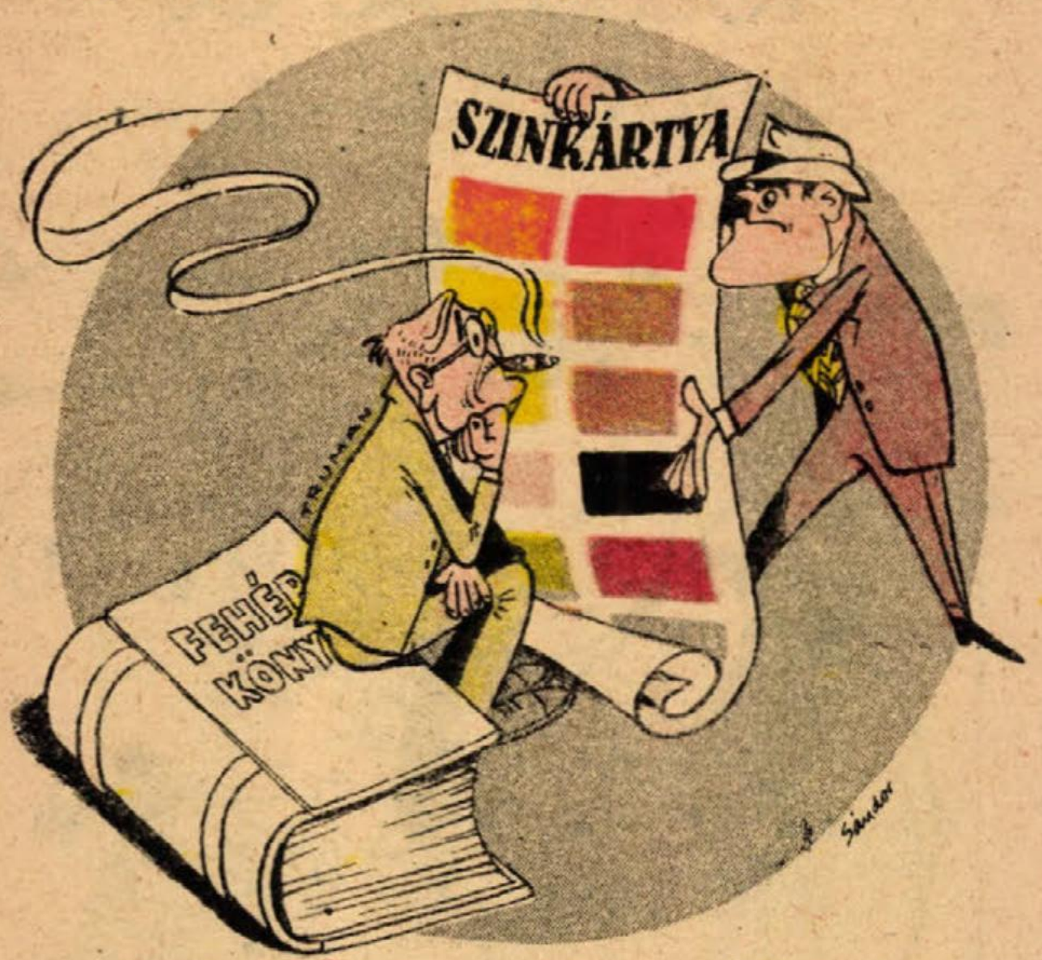
Annyira hasonlított egy megcsalt férjhez, hogy dupla borravalót adtam neki.

A Wall Street pénzeli az elszaporodott amerikai fasiszta szervezeteket

— Három négerlincselésért és két gyilkosságért kapok kétszáznyolcvan dollárt.
— Itt van háromszáz, adjon vissza huszat.
— Nem tudok visszaadni.
— Nem baj, jön még egy gyilkossággal.

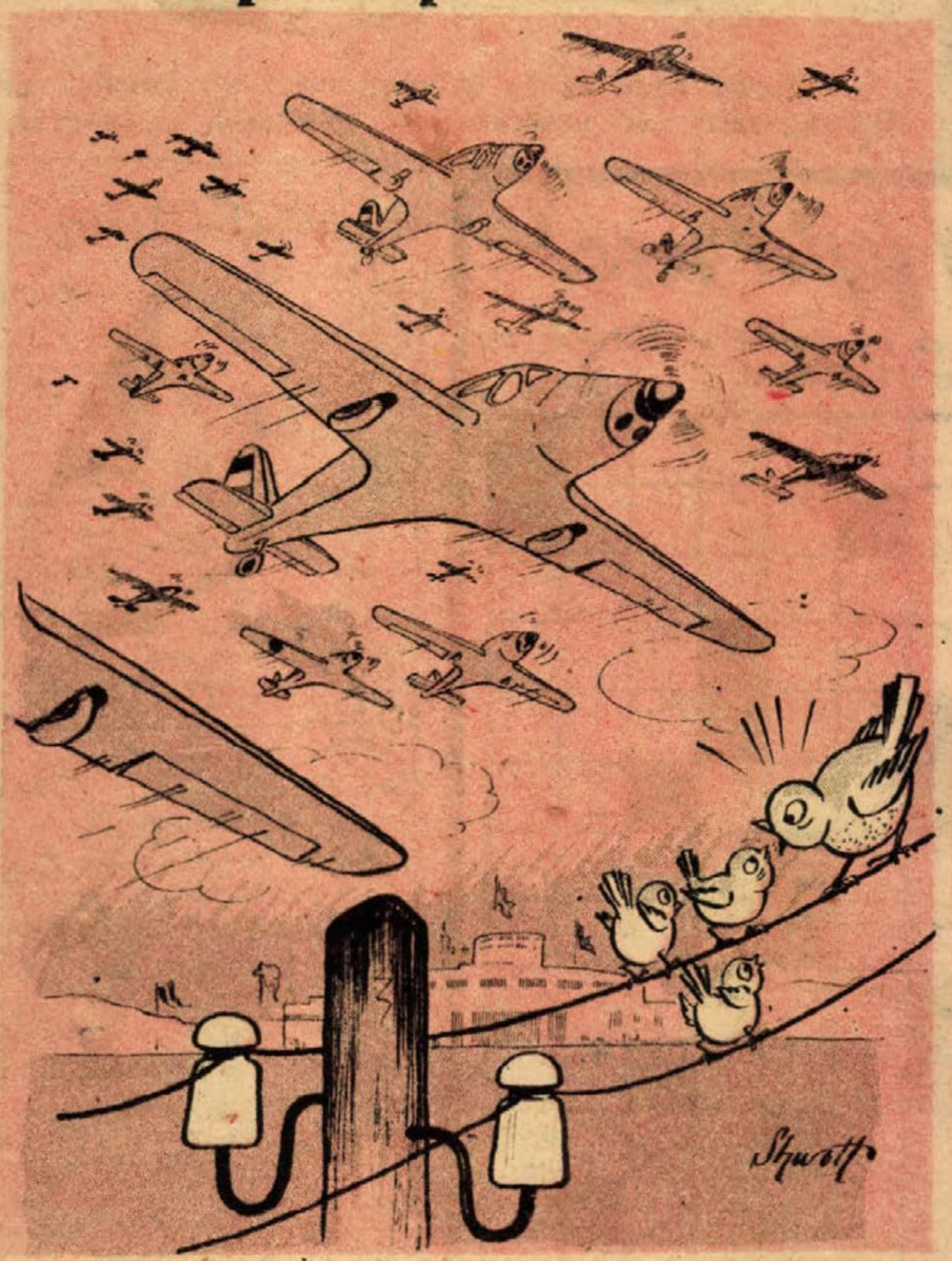
Truman gondja

— Elnök úr, már most kéne gondolkoznunk azon, hogy a Fehér Könyv után milyen színű könyvet adjunk ki a Tito-krachról...

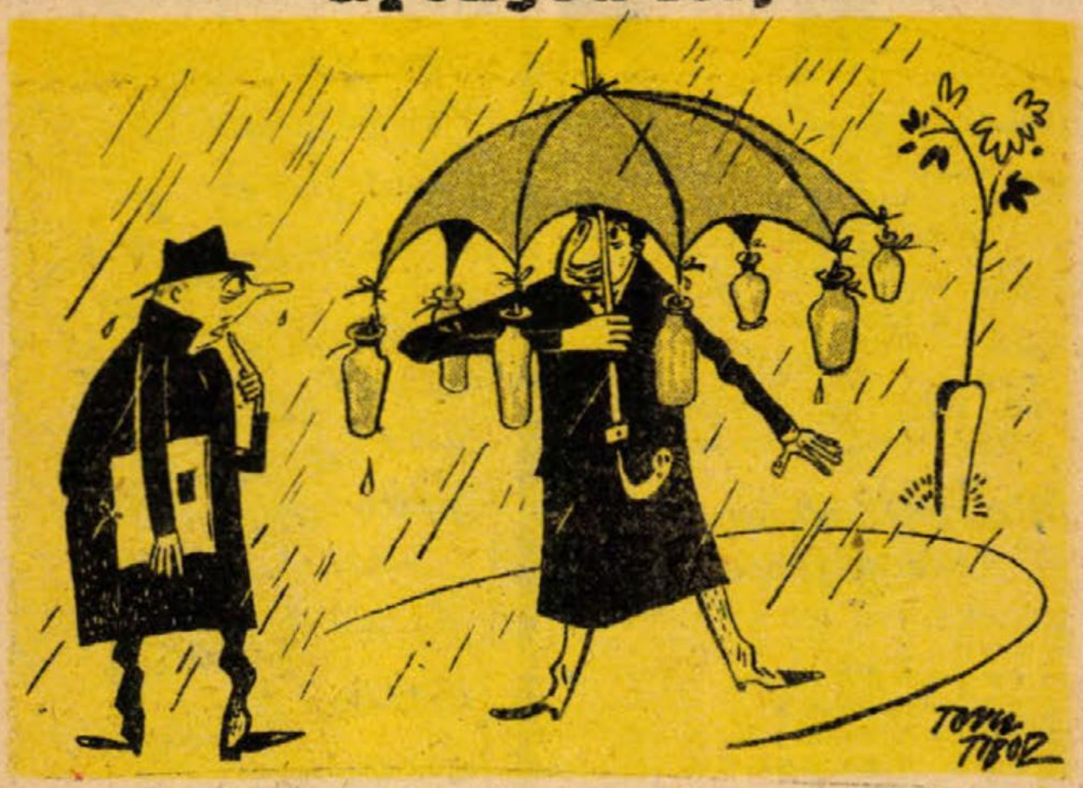
— A színt még nem tudom pontosan. Az biztos, hogy kétszínű könyv lesz.

Repülőnap Budaőrsön

Madármama: Gyerekek, ma vigyázzatok a röpködéssel, mert a demokratikus Magyarország repülőnapja van és nagy a forgalom.

Gyengéd férj

— A héten nagymosás lesz otthon. A feleségem a lelkemre kötötte, hogy vigyek haza esővizet.

Angyalföldi srácok

— Miért vagytok úgy elkeseredve, gyerekek?
— Ozemet játszunk és mi vagyunk a selejt.

Nekik nem tetszik

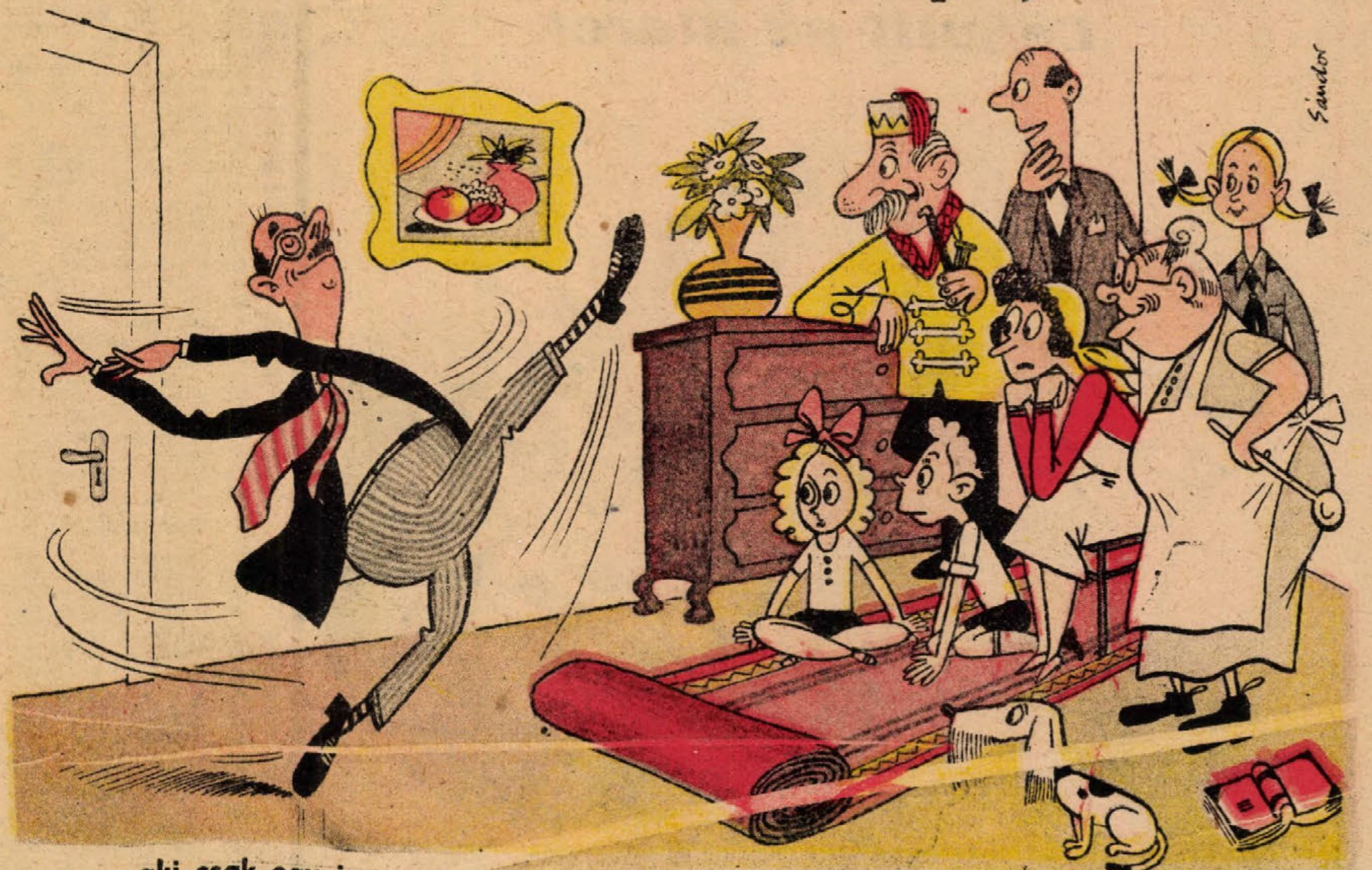

József főherceg: Na mit szólsz az új magyar alkotmányhoz, Miki? Magyarország a munkások és parasztok országa . . .
Horthy Miklós: Fel vagyok háborodva! A tengerészekről szó sincs benne!

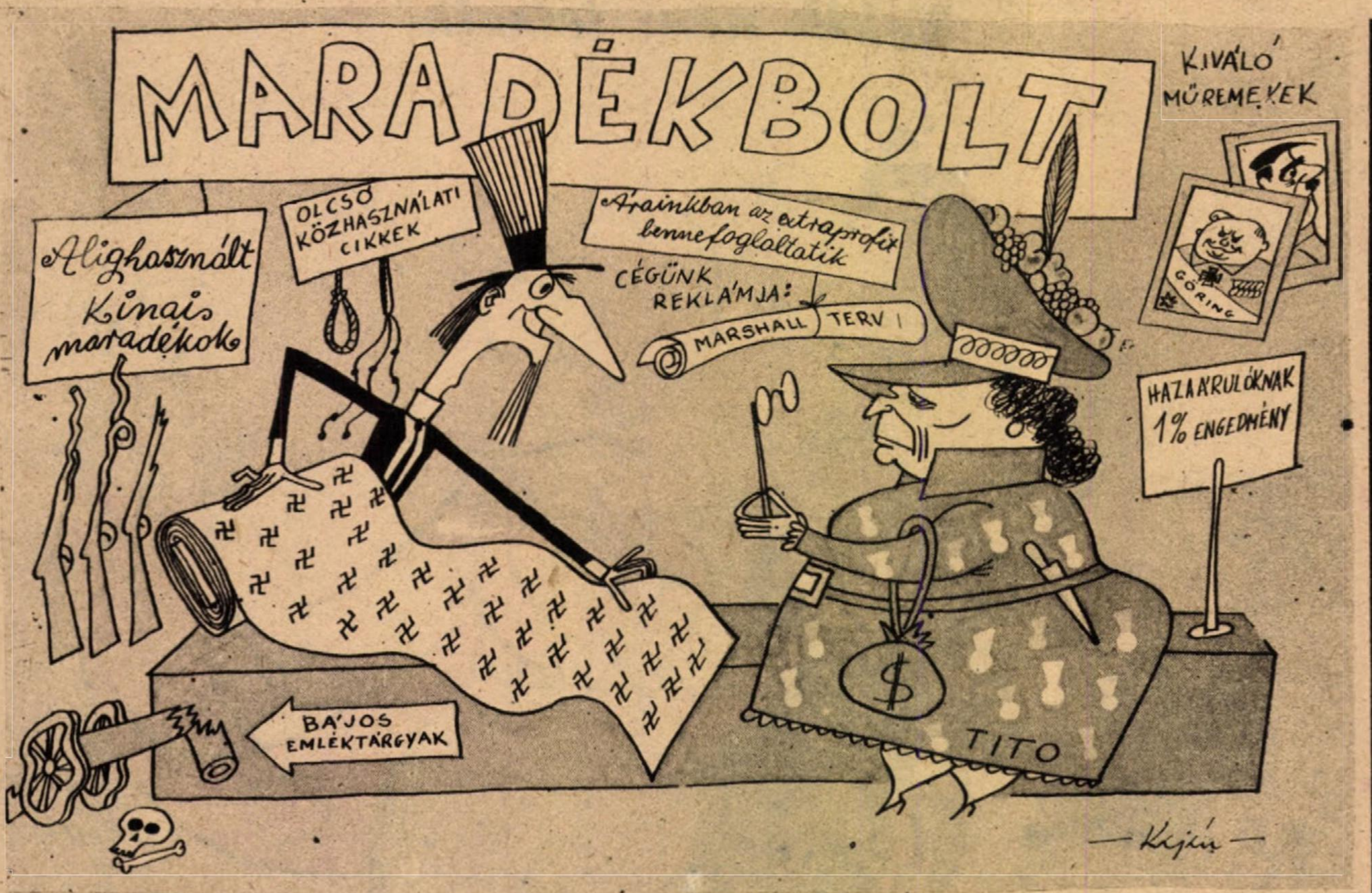
8 év után megszünt a kenyérjegy

A példás családapa,

aki csak egy je-
hogy ~ ...jegyet kapott a szovjet baletthez, eltáncolja mit látott,
... családja is hozzájusson egy kis műélvezethez.

— Ezt a pompás maradékot ajánlom önnek asszonyom...

Kulák és gyermeke...

— Tudod fiam, az én időmben még így tanultuk az IGA-ragozást: „én uzsorázok, te uzsorázol, ő uzsoráz.

Az udvariasság netovábbja

— Szent ég! Ez lezuhant?
— Nem. Csak kitért előlünk.

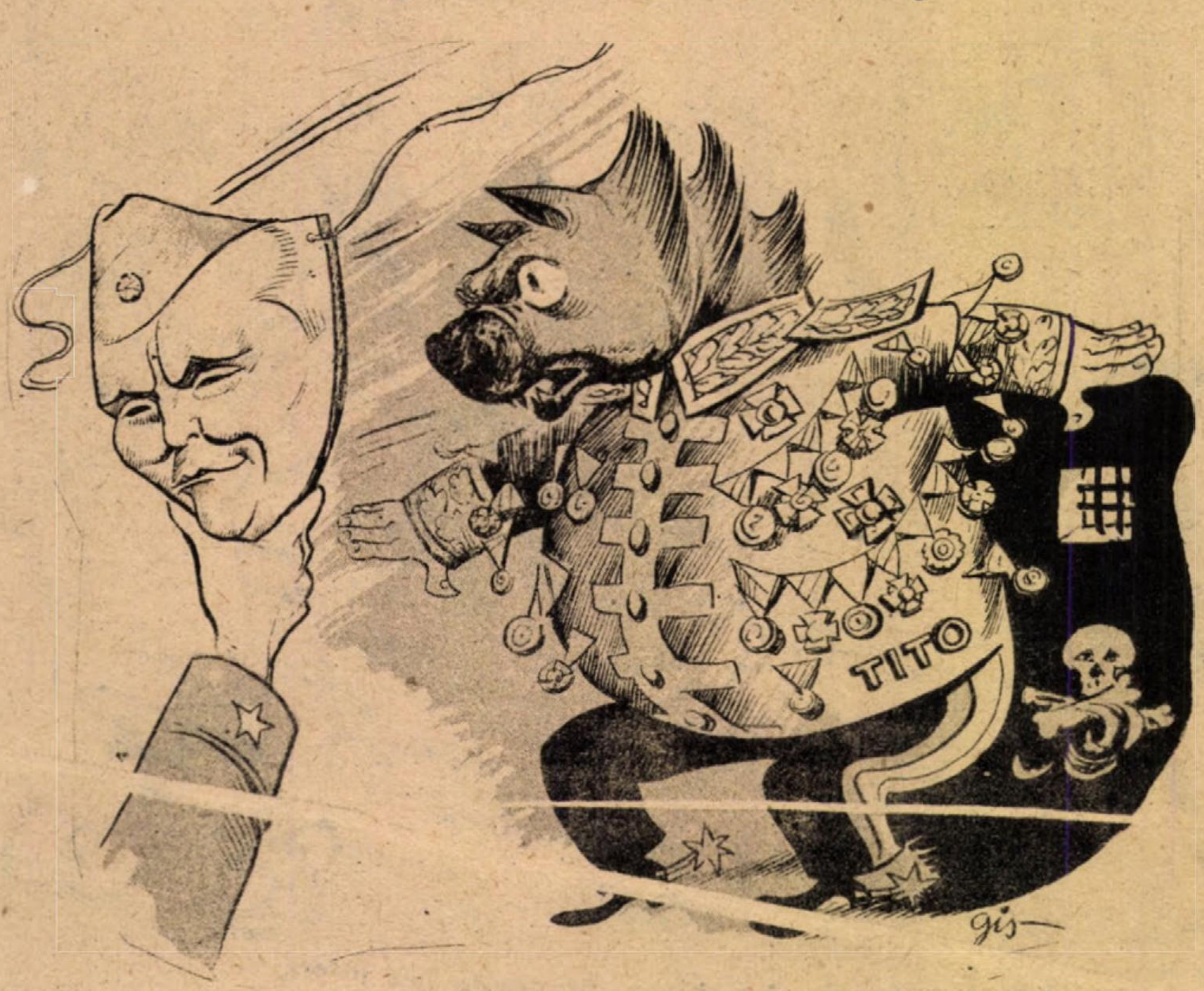
Megszűnt a kenyérjegy

— Nem tudja elhinni... A pult alatt keresi a jegyes kenyeret.

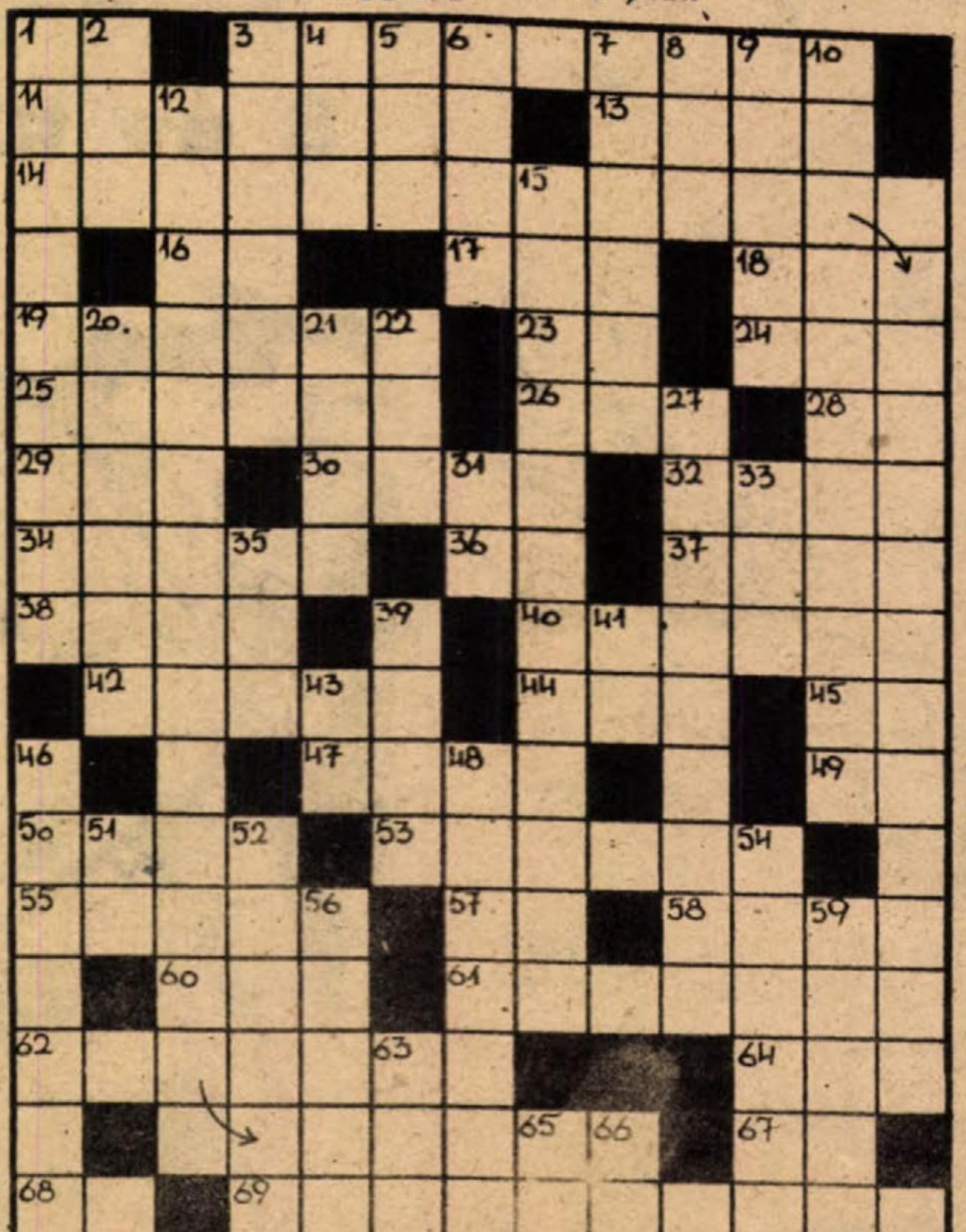
VAN MÁR „szőllő", lágy kenyér!

Lehullt az álarc!

36 perc alatt fejtse meg!

G. B. SHAW ajánlja a hölgyek figyelmébe a vízszintes 14. és függőleges 12. sorokat.

VÍZSZINTES:

1. Félig való. — **3.** Francia kikötő. — **11.** Elvét. — **13.** 1867. francia hadügyminisztere. — **16.** Azonos betűk. — **17.** Francia utca. — **18.** Oda, arra, németül. — **19.** Rostand keresztneve. — **23.** Szomszédbetűk. — **24.** ESA. — **25.** ...Maria Rilke. — **26.** MCE. — **28.** Szintén. — **29.** Egyforma betűk. — **30.** Üti. — **32.** Azonos betűk. — **34.** Liliomféle dísznövény. — **36.** Két névelő. — **37.** Bunda, németül. — **38.** Főétkezés. **40.** Spanyol nagyváros. — **42.** Csónakhajtó. — **44.** Mária modern becézése. — **45.** Az ismeretlen névjele. — **47.** Eleső, fölboruló. — **49.** DY. — **50.** Utolsó, angolul. — **53.** Az elmúlt napon, tájszólással. — **55.** Massenet operája. — **57.** Betűk a hőmérőn. — **58.** Az olasz skála kezdete. — **60.** A késnek kell legyen. — **61.** Papi hivatali cím. — **62.** Nem egyforma. — **64.** Félig osztás. — **67.** Élet páros betűi. — **68.** Melyikünk? — **69.** Petőfi költeménye.

FÜGGŐLEGES:

1. Litánia. — **2.** Német összehasonlító szócska. — **3.** A milliméter ezredrésze. — **4.** Durva posztófajta. — **5.** Az autóbusz és a villanyáram teszi. — **6.** Magyaros ruhadarab. — **7.** Gourmet. — **8.** Feküdni, angolul. — **9.** Az Alvilág vize. — **10.** New-yorki vámállomás (sziget). — **15.** Pneu. — **20.** A Duna — Londonban. — **21.** Szibériai folyó. — **22.** DRE. — **27.** Vársétány. — **31.** Helyrag. — **33.** Sérülés. — **35.** Skálakezdet. — **39.** Minden városban végigvonul. — **41.** Római kettes. — **43.** ZB. — **46.** Gyümölcstermő növények. — **48.** A munka gyümölcse. — **51.** AA. — **52.** Spanyol város, ahol 2X2=4. — **54.** Tisztítja vala a szőnyeget. — **56.** Mások. — **59.** Pályaudvari étterem. — **63.** Ásatás fele. — **65.** Boka egyik fele. — **66.** Nagy folyó visszafelé.

Multheti rejtvényünk megfejtése:

ACHESON MENETEKEL
TRUMAN LAPALAPITO
TIPUSEBÉD KELSMEN
LPI OGOTÁS TÁKOL
EPK KADAR É NŐNEK
ESÉS TELESZKY O A
K MONALISA H E
H HA IPECACUANHA
MINARET DIU TRIER
UG MAHOMET ZAM SN
TANITO ELUTAZIK I
ANATOLIA ROMÁNIA
TY ANETTE PASCAL

Tiszta haszon

— Mondja, minek örül így, Fekete úr?

— Nyertem az ügetőn 100 forintot.

— Bravó!

— Tudniillik mindig 200 forintot szoktam veszteni és tegnap csak 100-at vesztettem.

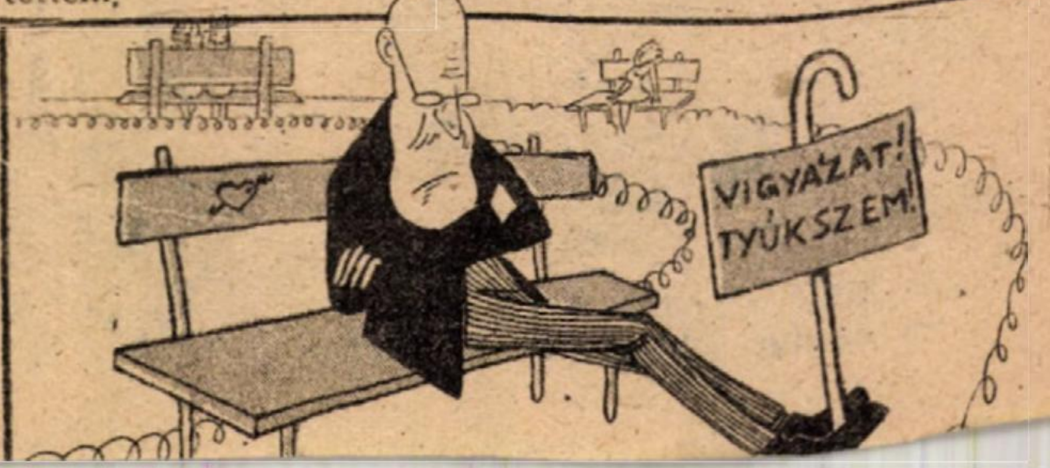

A norvég belügyminiszter bácsi munkára szeretné kényszeríteni a sztrájkoló búvárokat, de azok kijelentették, hogy menjen a belügyminiszter a víz alá!

A szóbanforgó zsizsik annak megállapítását kéri, hogy ő nem reakciós; a kulák fenyegetésekkel kényszerítette a beadandó gabonába.

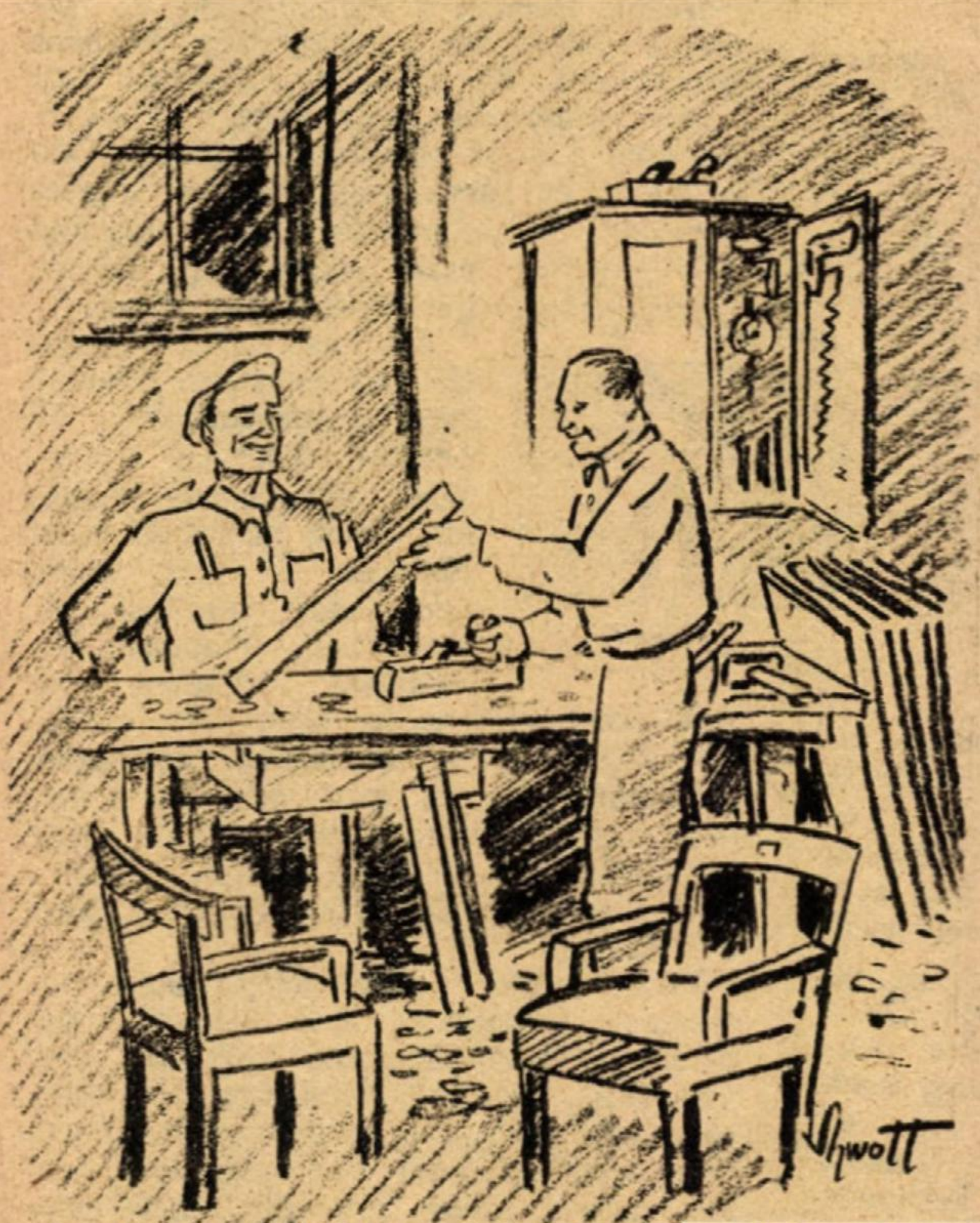
A meteorológiai intézet jelenti augusztus 30-án: Napokon belül szeptember várható.

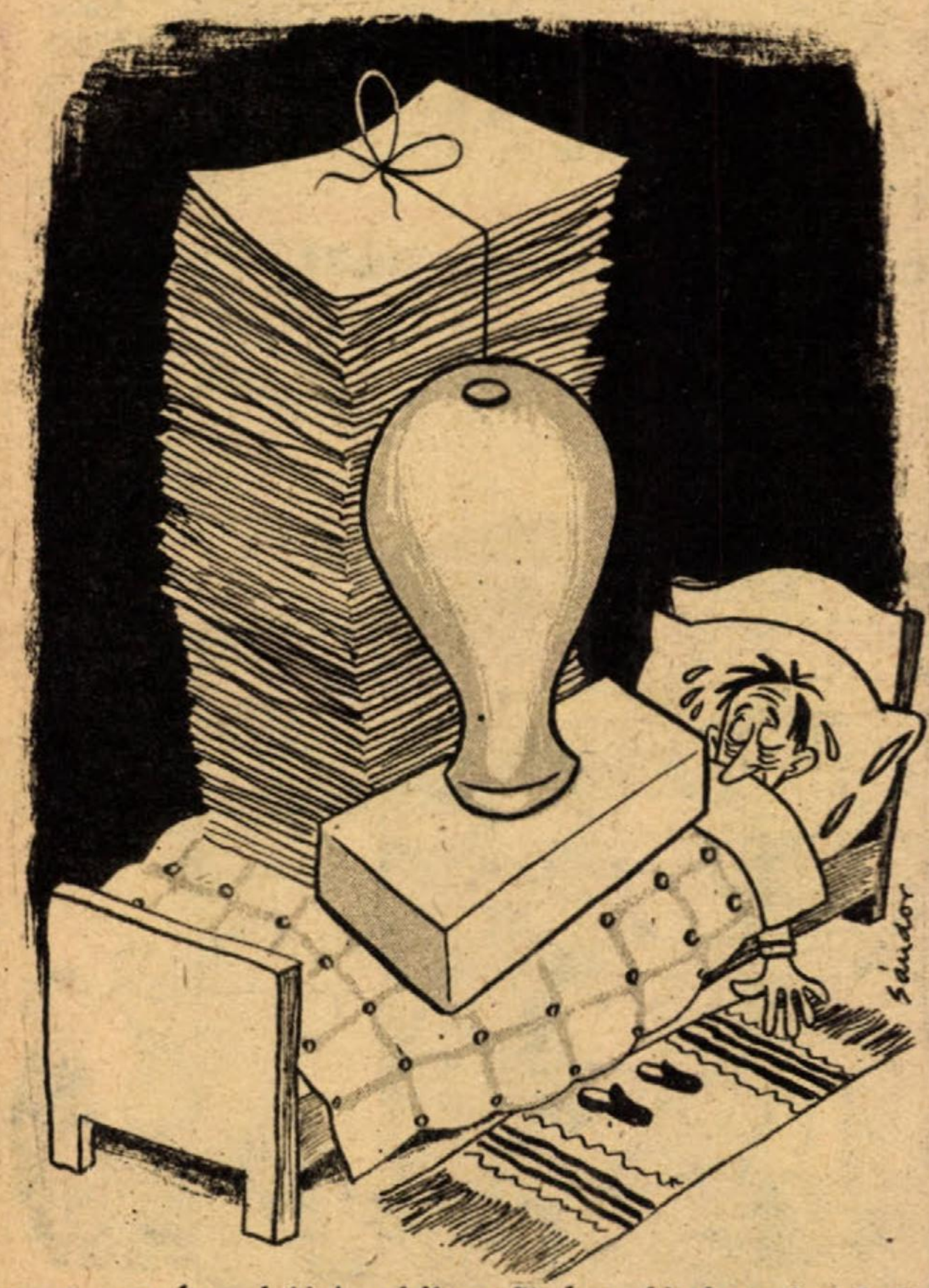
Üzemek humora

Olcsó színházi bérlet a dolgozóknak

— Szívvel csináld szaktárs azt a színházi zsöllyét, mert kényelmesen akarok benne ülni az őszi szezonban.

Lidérces álom

avagy: ne hagyd kint a bélyegzőt és a bizalmas iratokat!

A Ganz-hajóban

— Ez nekem nem imponál! Nagy szaktárs újításával sokkal könnyebb a vasat hajlítani.

— Tapasztalatcsere keretében átadhatnánk Cristoph mesternek.

Aki á-t mond — nősüljön meg

Történet a Győri Waggongyárból

A Győri Waggon egyik művezetője, hívjuk D. Horváthnak, nőtlen ember, mégpedig elég konokul nőtlen. Viszont a csavarüzemben szinte napról-napra újabb női munkás-újító nevét jegyzi fel füzetébe a mindig gondterhelt arcú, egyik ülésről a másikra rohanó újítási megbízott.

Látszólag nincs összefüggés a fiatal művezető „anyakönyvi állapota" és a női újítók között. De csak látszólag.

Ugyanis. A dolog még áprilisban kezdődött, amikor egy leányosképű, vékony szőke asszony, Rik Józsefné, komoly és fontos újítást vezetett be esztergagépén és ezzel évente pontosan 10 mázsa gépolajat takarít meg a győri gyárnak. Mikor az újítás híre elterjedt, az asszonyok módfelett elégedett arccal jártak-keltek, rettentő büszkék voltak asszonytársuk sikerére.

Egyedül D. Horváthnak nem imponált a dolog. A sok dicséretre végülis kifakadt:

— Ugyan kérem, a vak tyúk is talál szemet. Ha ebben az üzemben még egy női újító akad, megeszem a kalapomat, vagy akár meg is nősülök!

Egy héttel később Kis Ilonka jelentkezett az irodában egy újítással. Nemsokkal ezután a 19 éves Szécsány Margit. Majd a nevetőarcú Hajdináné következett.

D. Horváth azóta bújik a vizsga pillantások elől és semmi igyekezetet nem mutat könnyelmű ígérete beváltására. Az asszonyok izgatottan tárgyalják az ügyet ebédszünetben.

— Pedig azt ígérte, hogy megeszi a kalapját vagy megnősül, ha még egy női újító lesz.

Egy másik nő nekibátorodik és átkiált a békésen eszegető D. Horváthnak:

— Mért nem váltja be az ígéretét, elvtárs? Miért nem nősül meg?

D. Horváth megvakarja a fejét:

— Nem lehetne inkább megenni a kalapomat?

Reméljük, D. Horváth elvtárs, rövidesen rá fog jönni, hogy jobbízű a szép asszony főztje, mint egy ronda férfikalap.

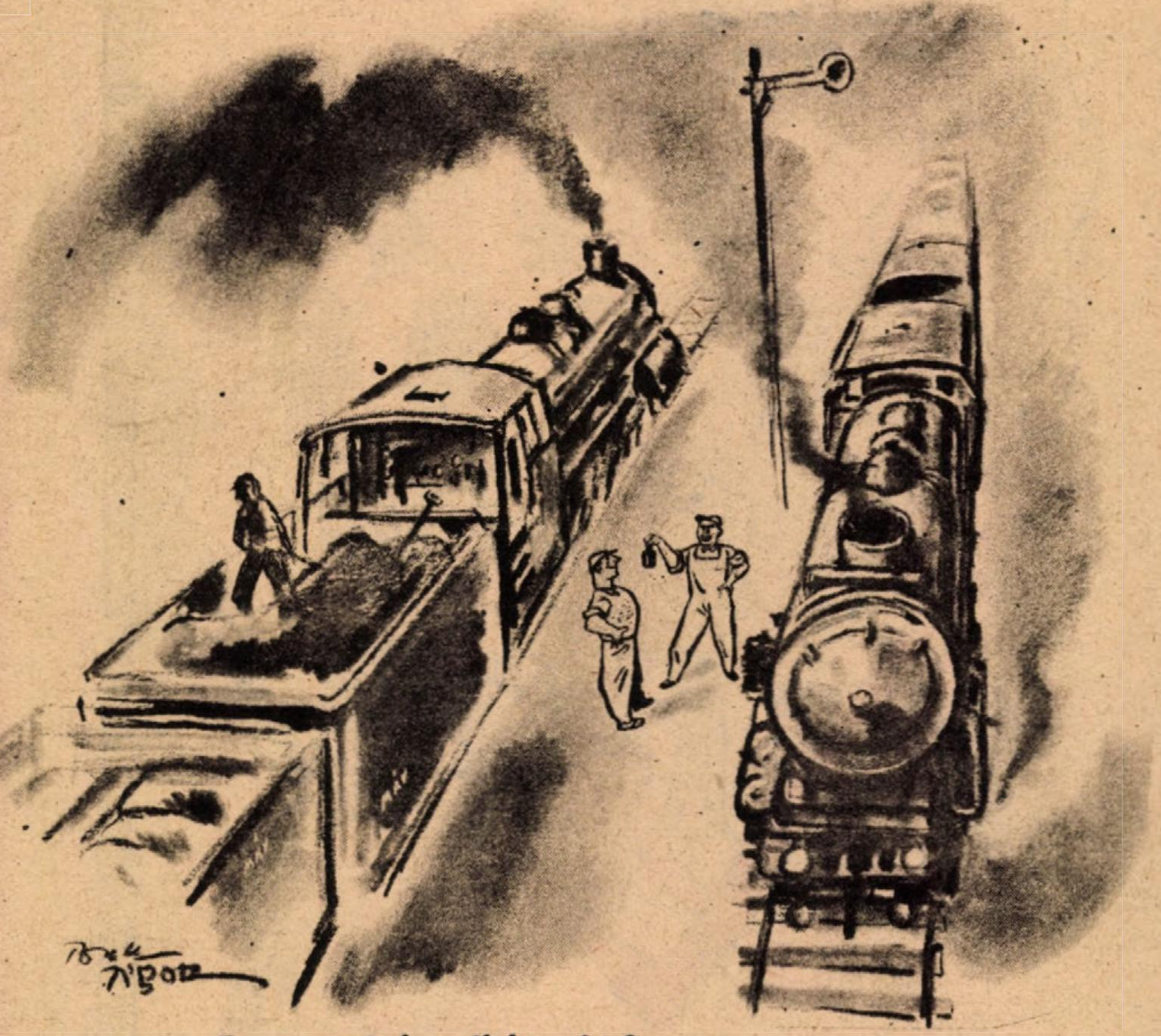
—das.

Üzemi szótár

Szigetelő macska.

Győzött a kétezertonnás mozgalom

— Te mennyit hoztál komám?

— Kétezer tonnát.

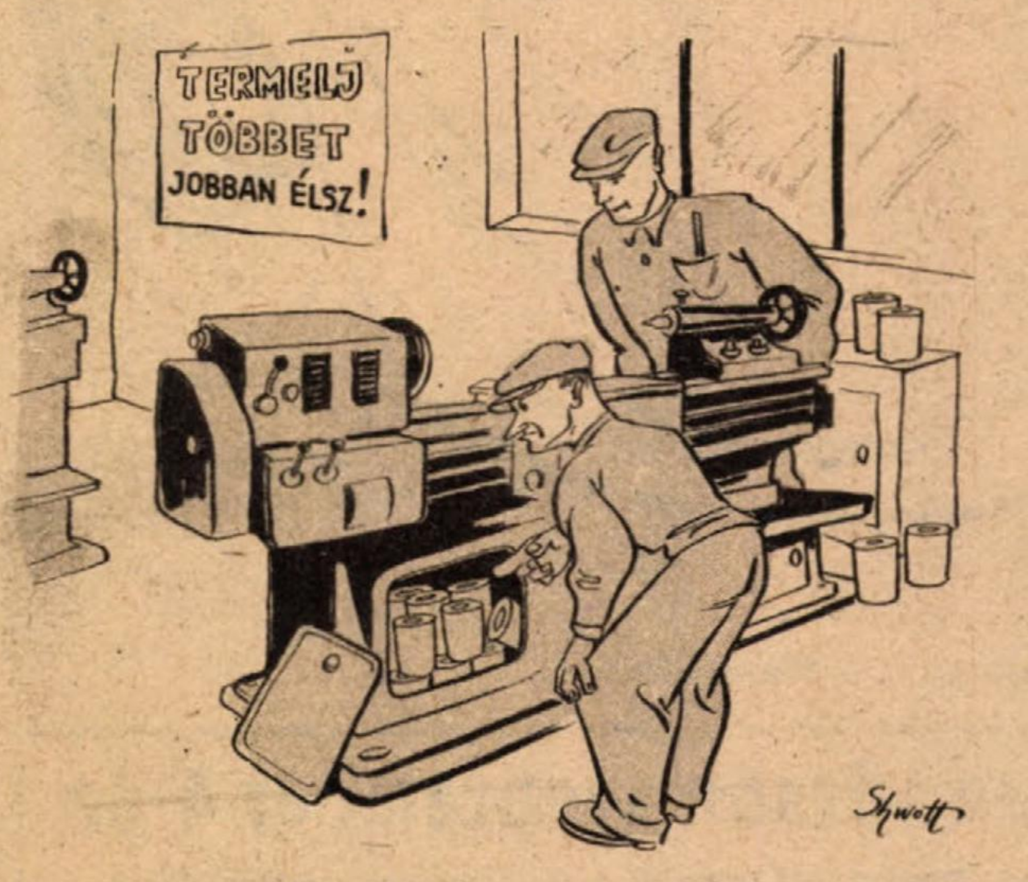
— Akkor én nyertem, én is kétezer tonnát hoztam, de a zsebemben még volt egy félkilós . . .

Ne így légy éber!

— Nálunk nem lehet panasz az éberségre, elvtárs! Még magam sem tudom, hol van a bizalmas iratszekrényem kulcsa . . .

Aki nem lát messzebb a padjánál vagy Mi a helyzet a munkavisszatartás körül?

— Ezt azért dugom el, mert nem fizetik ki . . .

— Tévedsz szaktárs. Ezt azért nem fizetik ki, mert eldugod.

Az „Állami Nyomda"

üzemi lapja a sportélet fellendüléséről számol be. Megírja, hogy a munkaidő megkezdésének percében valóságos futóverseny van a kapu irányában. A bélyegző óra előtt ezzel egyidejűleg pankrációs birkózómérkőzés zajlik le, szintén tömegsport-méretekben. Ez utóbbi sportágban legtöbbször a gyengébb nemhez tartozók bizonyulnak erősebbnek.

Az „Üzemek humora" nagy örömmel veszi tudomásul az Állami Nyomda sportéletének fellendülését, de egy kissé egyoldalúnak tartja. Helyes lenne a változatosság kedvéért az ugrósportra áttérni. Minden reggel hatkor tessék gyorsan, frissen kiugrani az ágyból. . . —n—

Az élüzemek élüzemében

Az Istvántelki főműhely háromszögének: Horváth István párttitkárnak, Kigyóssy műhelyfőnöknek és Solymosi Ü. B. titkárnak ugyancsak főtt a feje jutalomosztás előtt. Végülis mindent szépen elrendeztek, csak még egy szép gyerekkocsival nem tudtak zöld ágra vergődni. Később ebben is megegyeztek: a gyerekkocsit Roskó Bélának, a „Szocialista" brigád vezetőjének juttatják.

Eljött az ünnepség ideje, a termelésben legkiválóbbaknak kiosztották a jutalmakat. Amikor a fiatal esztergályos, egyben fiatal férj sorra került, kíváncsian figyelték, mit szól a gyerekkocsihoz. Egy öreg szaki évődve megjegyezte:

— Aztán kilenc hónap mulva elmegyünk és megnézzük, nem hoztál-e ránk szégyent azzal a gyerekkocsival.

Az ifjú férj büszkén rándított egyet a vállán.

— Jöhettek két hónap mulva, elvtárs. Én már előre gondoskodtam, hogy ne érjen benneteket csalódás.

Törzshajlítás előre!

— Mi ez? Tornaegylet?
— Nem. Néhány német miniszter.

(Ulenspiegel, Berlin)

Holtponton

40 éves fűszeres valakivel elmenne templomba, színházba, operába, kirándulni ki-ki alapon. „Gyermekszerető.” (Hirdetés a Magyar Nemzetből.)

Igy történt a dolog:

A fűszeres, aki 40 éves volt, fűszerüzletének lehúzott redőnye előtt állt. Negyednyolc volt, felhős nyári délután. Uzsonnához késő, vacsorához korán. Sétálni szeretett ugyan, de a felhős égbolt esővel fenyegette. Otthon a lakásában — nyugati fekvésű lakása volt — fülledt volt a levegő. A közeli mozi műsorát már látta, a másik mozi félhétkor kezdődött, oda nem mehetett. A 40 éves fűszeres teljesen tanácstalanul állt az utcán.

Szeretett olvasni. De a könyv, amit a kölcsönkönyvtárból kivett, véletlenül nem érdekelte s napközben nem volt ideje másikért elmenni. Rokoni látogatással is jól elüthette volna idejét, de rokonai részben vidéken éltek, két pesti rokona közül az egyiket, Lajos bácsit utálta, a másikat, akit szeretett, Málcsi nénit mult héten temették.

Még az lett volna talán a legjobb, ha egyszerűen hazamegy és lefekszik. De a rekamiéját a kárpitos délben elvitte megjavítani s úgy beszélték meg, hogy csak este 9 órára hozza haza. A 40 éves fűszeres ilyenformán csak egyet tehetett volna: hazamegy és leül. Sajnos kellemetlen helyen valami daganattal bajlódott, erről sem lehetett szó.

Állt az utcán és nem tudta, mit kezdjen magával. Krepuska, a szomszéd műszerész köszönt oda neki, esti szemináriumra ment. A fűszeres azonban nem volt párttag.

Hirtelen eszébe jutott, hogy felhívja Blaskovics Dömét, a barátját és meghívja egy parti billiárdra a közeli kávémérésbe. Bement a telefonfülkébe és tárcsázta Blaskovics számát, de a központ jelentkezett. Az állomást leszerelték. Igy aztán elhatározta, hogy elmegy a kávémérésbe s majd ott szerez partnert. Oda is ment, de zárva volt, mert az üzletet festették és tatarozták. Most sajnálta csak igazán, hogy feleségétől négy éve elvált.

Állt és nézett maga elé: mit csináljon? Elővett egy számolócédulát és ceruzát kotort elő a zsebéből. Elhatározta, hogy meghirdeti magát. **40 éves fűszeres** — írta, mert nem tudott magáról jellemzőbbet mondani — **valakivel elmenne** — írta, mert nem tudta, hogy tulajdonképpen kit keres — **templomba**, **színházba, kirándulni** — írta, mert nem tudta mit akar csinálni, csak az volt a fontos, hogy soha többé így ne álljon a járda szélén — **ki-ki alapon** — írta, mert óvatosan bánt a pénzével.

Idáig jutott s most jeligét akart választani. Önmagáról kell valamit mondania — ebben bizonyos volt. De nem volt öreg, nem volt fiatal, nem volt szép, nem volt csúnya, nem volt gazdag, nem volt szegény, nem volt alacsony, nem volt magas, szőke sem volt, fekete sem, 40 éves volt és fűszeres, de ezt már az elején megemlítette. Ekkor eszébe jutott, hogy délután két szem savanyúcukrot adott a házmesterék kisfiának (mert az cigarettát hozott neki a trafikból). Habozás nélkül odaírta a jeligét: „gyermekszerető”.

És másnap beküldte a cédulát a kiadóhivatalba és reménykedni kezdett.

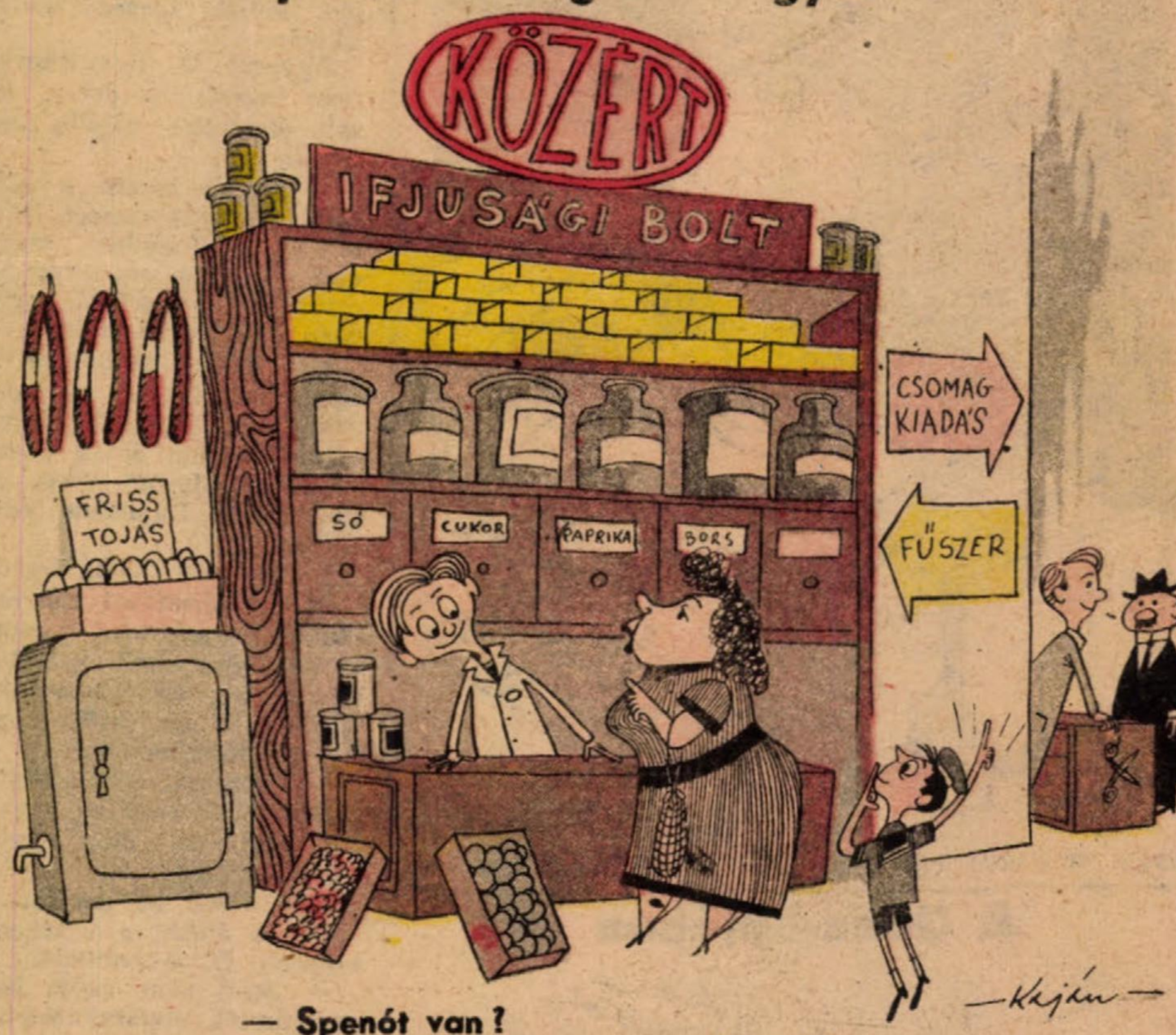
Tabi László

Hegyek között, völgyek között zakatol a vonat

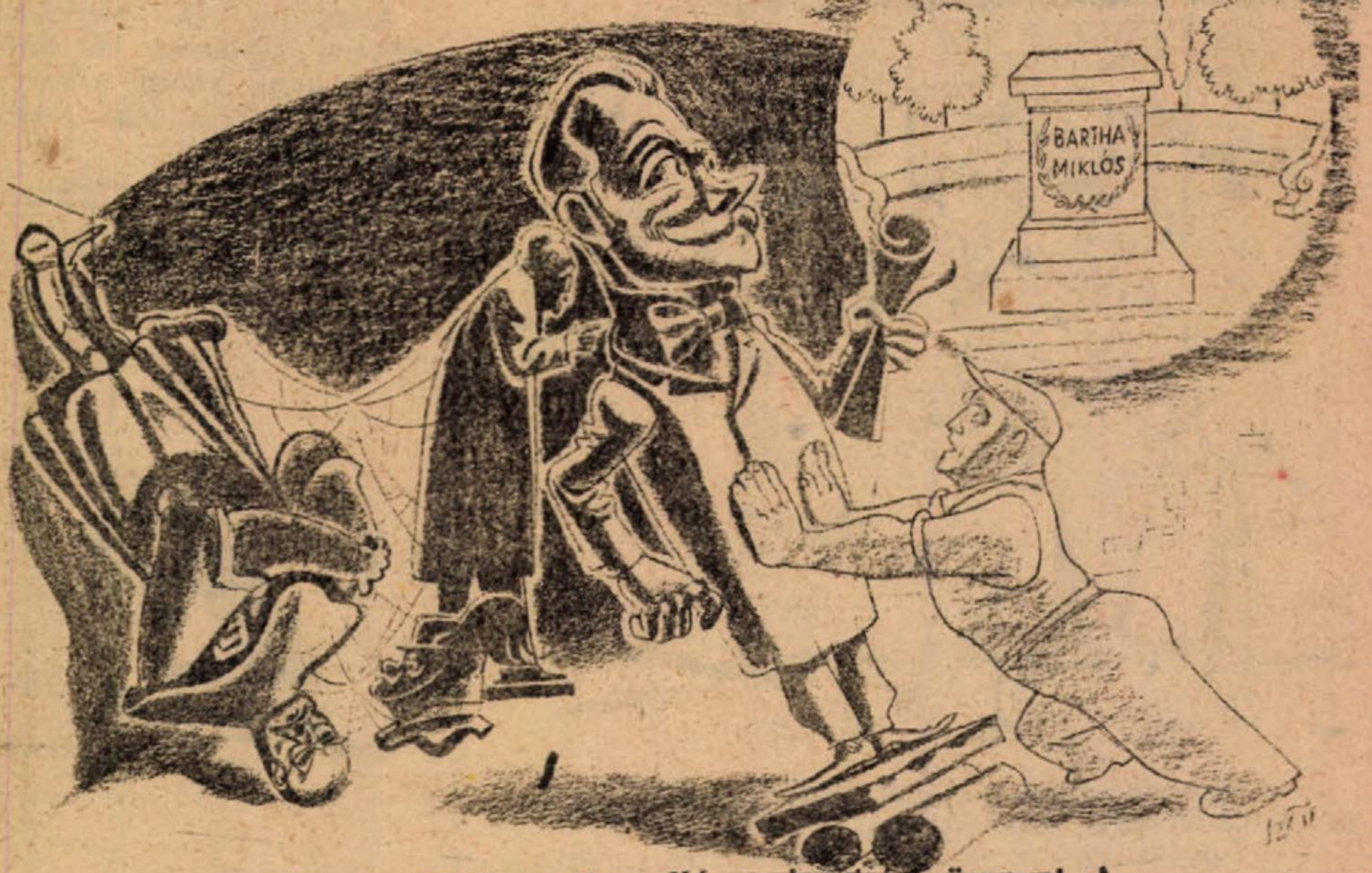
Mars: Jaj, a fejem . . . Nem bírom!

A fiatalok megértik egymást

— Spenót van?
— Va . . . azaz hogy nincs kérem!

A reakciós szobrok lomtárában

Bartha Miklós szobra: Kár a benzinért öregem! A megkoszorúzott nevem ottmaradt a talapzaton!